Enderrock | Marcel Pujols | Actualitzat el 22/01/2021 a les 17:30

Lavanda: «No em prenc la vida com una feina, sinó com una devoció»

Dani Poveda, artífex del projecte, ens parla del 'Llinatge del desig'

Dani Poveda | Juan Miguel Morales

Les inquietuds del músic vilanoví Dani Poveda han fet un cop de volant. Set anys després de l'etapa com a **Gentle Music Men**, el director del Vida Festival lidera el nou projecte **Lavanda**. El primer disc, *Llinatge del desig* (Vida Records, 2021), és pop sintètic amb una pulsió ballable que sona nostàlgica.

Des del 2013, quan vas dissoldre l'anterior grup, que no teníem notícies de la teva faceta com a músic.
Sí, vaig deixar de publicar discos perquè em vaig arruïnar completament i vaig caure en una profunda obscuritat. Llavors vaig decidir no cantar ni tocar mai més la guitarra. En aquest temps m'he dedicat a altres projectes relacionats amb la música, com per exemple organitzar un festival a la nostra ciutat que es diu Vida Festival.

I què ha passat perquè tornis a entrar a gravar a un estudi?
Va haver-hi un moment en què van morir persones properes i importants, i això va fer que gratés en la reflexió per tornar a escriure i cantar. Vaig aprofitar moments de teràpia amb la guitarra, i fins i tot amb el piano. Ara fa tres anys vaig tornar a escriure, després d'estar relacionat amb molts nous grups que m'han influenciat moltíssim.

D'on ve el títol de *Llinatge del desig*?
Em vaig adonar que les cançons tenien el desig com a fil conductor. Les lletres són com una anàlisi del que significa el desig. A vegades parlen del desig contingut o empresonat, i d'altres del desig alliberat. Aquesta lluita entre deixar-se anar o contenir-se és una de les grans característiques del disc.

Els temes són anteriors a la pandèmia. La situació actual ha canviat el missatge?
El missatge perdura, fins i tot després d'aquell període de reflexió. Tot i això, hi ha un parell de cançons que vaig compondre en plena restricció i van ser gravades després del primer confinament. És evident que el caràcter del disc està influenciat directament per la situació, tot i que ja era un disc de reflexió interior sobre com impedim que el desig floreixi. El període de tancar-nos a casa crec que ens ha ajudat a reflexionar sobre com de ràpid vivim en situació normal i a entendre millor les nostres motivacions.

Dani Poveda Foto: Juan Miguel Morales

Com a director del Vida, com t'imagines la música del futur?
El futur l'imagino més profund. Precisament, **Lavanda** hem fet les coses pausadament, pensant en el paper dels artistes i el públic. Sempre he pensat que les coses s'han de fer amb cura, sense presses i amb la voluntat de deixar un pòsit. Aquesta crisi ha d'ajudar que el sector musical

estigui més unit.

Creus que passarà molt de temps fins a recuperar certa normalitat?
Cal reconèixer que els músics sempre hem estat a prop de la gent, sobretot quan tothom estava tancat a casa seva. Molts artistes ens hem esforçat per oferir cançons i fer concerts en *streaming*, tot i que no eren rendibles econòmicament, però s'ha fet per amor a la professió. Crec que el públic del futur ho agrairà i ho retornarà als artistes anant als seus concerts.

El disc l'has publicat amb el teu propi segell, Vida Records. Amb quina filosofia treballeu?
Hi havia tres discogràfiques a qui interessava editar disc. Vaig tenir un debat filosòfic amb l'organització del festival i concretament amb l'equip de Vida Records. Vam valorar els pros i contres de cadascuna de les opcions. Al final vam veure clar que, si no trèiem el disc amb la nostra discogràfica, donaríem a entendre als músics que han fitxat per Vida Records que el projecte no tenia prou valor. I la realitat és que creiem molt tant en el festival com en l'aposta pel nou segell.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=AGQ6E9d5KJM
No pot crear certa controvèrsia que el director del Vida tregui un disc amb Vida Records?
Potser sí, però sincerament mai no podré deslligar-me de l'opció d'englobar un projecte dins l'altre. El nostre objectiu era que poguéssim materialitzar el disc tal com tocava perquè estem molt orgullosos de la feina feta. Amb la banda hem arribat a uns punts de confiança superbonics. De moment, ja hem fet un parell concerts i estem molt contents de tocar junts, que al final és el que quedarà. Amb el grup voldria explicar coses sobre les quals prèviament he reflexionat i m'agradaria compartir aquesta reflexió amb altres persones que es poden sentir com nosaltres.

Molts projectes musicals es formen com a via d'escapament. En el teu cas, grup, segell i festival van molt de la mà. Com separes cada branca de les teves inquietuds sense perdre el cap?
Sincerament, no estic gaire fi... Això de perdre el cap o no ho hauries de preguntar a la gent que m'envolta! No em prenc la vida com una feina, sinó com una devoció. Tinc la sort de poder-me dedicar a una feina que m'agrada, no faig les coses per obtenir un rendiment econòmic immediat, sinó per convicció. Penso que les coses fetes amb amor, dedicació i un bon ambient laboral surten gairebé soles.